

ಆ ವರ್ಷ ಪಾಸಾಗಿದ್ದವರು ಪ್ರಶಾಂತ ಮತ್ತು ರಂಗ ಇಬ್ಬರೆ. ಮೇಣ್ಡೆ ಕಾಳಜಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಹೋಗಿ ಪಿಯುಸಿ ಓದಲು ತಿಪಟ್ಟಾರಿನ ಸಕರ್‌ರಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ನೇರಿ ಉಟ ವಸಗಿಗೆ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ ಇಲಾಖೆಯ ಹಾಸ್ನೆಲ್ ನೇರಿಕೊಂಡರು. ಇತ್ತು ಗೌಡರ ಮಗಳು ಸೌಭಾಗ್ಯ ನಾಲ್ಕು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಫೋರ್ ಆಗಿ, ಉರಳ್ಲೇ ಅಪ್ಪನ ತೆಂಗಿನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಲೇಕ್ಕ ಹಾಕತೋಡಿದಳು. ಉರು ಮನೆ ಎಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಹಾಸ್ನೆಲ್ ನ ಉಟ ನಿಂದೆಗೆ ಮಾರುಹೊಗಿದ್ದ ರಂಗನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ವಚ್ಚರಾದಧ್ರು ತಾನಿರುವ ರೂಮಿಗೆ ಪ್ರೋಫೆಸರ್ ಮೇನ್ ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಒಂದು ಇನ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ ಲೆಟರ್ಸ್‌ನಿಂದ. ಹೌದು, ಅದು ಅದೇ ಕಾಗುಣೆತ ದೋಷದ್ವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಏಕಮುಖವಾಗಿ ಇನ್‌ಪ್ರೈಸ್ ಬಲಿತಿತ್ತು. ನೆನಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ಉಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ, ಎನ್ನುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧಿತ್ತು. ಪತ್ರ ಕ್ಯೂಲಿಡುಕೊಂಡಿದ್ದ ರಂಗ ಪ್ರಶಾಂತನೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚೆಸುತ್ತ ಕೆಕ್ಕಬಿಕ್ಕಿಯಾಗಿದ್ದ.

ತಾನು ಯಾವುದೇ ತೀವ್ರಾನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುನ್ವೇ ಅರ್ಥಂಬರ್ಥ ಪರಿಣೈಗಳು ಮುಗಿದಿದ್ದ ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ರಂಗನ ಅಪ್ಪ ಚಲುವಯ್ದು ತೀರಿಹೋದ ಸುಧಿಯನ್ನ ಯಾರೋ ಹೋತ್ತು ತಂದಿದ್ದರು. ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಪರಿಣೈಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟೊಂದ ರಂಗ, ಅಪ್ಪನನ್ನು ಮಣಿ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅರ್ಥಂಬರ್ಥ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದ ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಮಣಿ ಮಾಡಿ ಅವು ಮತ್ತು ತನಿಬ್ಬರು ತಂಗಿಯರ ಹೊಣೆಬಿಟ್ಟೆ ಮಂಬಿಸುವ ಸಂಸಾರದ ನೋಗ ಹೋತ್ತು. ಸದ್ಯ ಪ್ರಶಾಂತನಿಗೆ ಇಂಥಾ ಹೋಡೆಗಳು ಯಾವೂ ಅಪ್ಪಿಸದೆ ಆ ಡಿಗ್ರಿ, ಎಂ.ಎ. ಎಂದು ಓದುತ್ತಿದ್ದರೆ, ರಂಗ ಅವರಿವರ ತೋಟಗಳಿಗೆ ಮಣಿ ಗೊಬ್ಬ ಹೋರಲು ಹೋಗತೋಡಿದ.

ಹ್ಯಾರಿ ದಂಪತಿ ಬೆಂಕೆಪುರಕ್ಕೆ ಬರಲು

